

מקור המאמר בזוהר פרשת יתרו דף ע"א
מעלת קדושת הזוג ביל' שבת

רַבִּי יֹזָדָי שָׁאֵל אֶת רַבִּי שְׁמֻעוֹן יוֹם אֶחָד שְׁנַפְגֵשׂ עָמוֹ בְּדָרֶךְ, אָמַר לוֹ, רַבִּי, הָרִי כְּתוּב (בְּפְרַשְׁת הַשְׁבָת) בְּפְרַשְׁת הַזָּו שְׁבָת שֶׁאָמַר יִשְׁעִיה, שְׁכַתּוּב כַּה אָמַר ה' לְסֶרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שְׁבָתוֹתִי וְגוֹ, וְנַתְתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וְגוֹ. מָה זֶה אָמֵר?

אָמַר לוֹ, קְפּוֹטְקָאי, קָשַׁר אֶת חַמְרָךְ בְּגַדְר וַרְד, שְׁדָבֶר תּוֹרָה צְרִיךְ צִחוֹת, אוֹ הַפְּךְ לְאַחֲרִיךְ וְלֹךְ אַחֲרִי וְתַכְוֹן לְבָה. אָמַר לוֹ, מִשּׁוּם מָרוּעַ עַשְׂתִּיחַ אֶת הַדָּרֶךְ, וְאַחֲרִי מָרוּעַ אָסְתַּכֵּל בְּשִׁכְנָה.

אָמַר לוֹ, בָּא וַרְאָתָה, דָּבָר זֶה הָרִי פְּרִשְׁוּהוּ הַחֲבָרִים וְלֹא פְּרִשְׁוּ דָּבָר. כַּה אָמַר ה' לְסֶרִיסִים, מַי הֵם הַסֶּרִיסִים? אַלוּ הֵם הַחֲבָרִים שְׁמַשְׁתַּדְלִים וּמְסֻרִים עָצָם כָּל שְׁשָׁת יְמֵי הַשְׁבָת וְעֹזְקִים בְּתּוֹרָה, וּבְלִיל הַשְׁבָת מְזֻרִים אֶת עָצָם בְּזַוְוגָם מִשּׁוּם

רַבִּי יֹזָדָי שָׁאֵל לִיה לְר' שְׁמַעַן, יְזָמָא חַד הַאֲעָרָע עַמְפִיה בְּאַרְחָא, אָמַר לִיה, ר', הָא בְּתִיב (ס"א בְּפְרַשְׁתָא דְשְׁבָת) בְּפְרַשְׁתָא דָא שְׁבָת, דָא מַר יִשְׁעִיה, דְכְתִיב, (ישעה נו) כַּה אָמַר יי' לְפֶרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שְׁבָתוֹתִי וְגוֹ, וַנְתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמָותִי וְגוֹ. מָה קָא מִירִי.

אָמַר לִיה, קְפּוֹטְקָאה, חַמְרָךְ קְמָרִי בְּטִיפְסָא, וְנַחַית, דְמָלָה דְאֹרִיָּתָא בְּעֵי צְחוֹתָא. אָו אָפְכִי לְאַחֲרָה, וַיַּל אָבְתָרָאי, וְתַכְוֹן לְבָה. אָמַר לִיה, בְּגִינִיה דְמָר עֲבִידָנָא אַרְחָא, וּבְתִירָה דְמָר אָסְתַּכֵּל בְּשִׁכְנָה.

אָמַר לִיה, תָא חִזִי, מַלָּה דָא הָא אָוְקָמוֹה חַבְרִיאָא, וְלֹא פְּרִישׁוּ מַלָּה. כַּה אָמַר יי' לְפֶרִיסִים. מִאן סֶרִיסִים. אַלְיַן אַיְזָן חַבְרִיאָא, דְמַשְׁתַדְלֵי בְּאֹרִיָּתָא, וּמְסַרְסִי גַּרְמִיָּהוּ כָל שִׁתָּא יוֹמִין דְשְׁבָתָא, וְלֹעֲאן בְּאֹרִיָּתָא, וּבְלִילָה דְשְׁבָתָא מְזֻרִי גַּרְמִיָּהוּ בְּזַוְוגָא דְלַהּוֹן, מִשּׁוּם דִּידְעַי רָזָא עַלְאָה, בְּשִׁעַתָּא דְמַטְרָונִיתָא אַזְדוֹגָת בְּמַלְכָא.

שִׁזְׁעִים הַסּוֹד הַעַלְיוֹן בְּשָׁעָה שְׁהַגְבִּירָה מִזְדֹּגָת בְּמַלְךָ.

**וְאַיִלּוֹן חֶבְרֵיָא דִּידְעֵין רֹזֵא דָא, מְכוּנוֹן לְבִיהּוּ
לְמִהִמְנוֹתָא דְמַאֲרִיהּוּן וּמִתְּבָרְכָאָן
בְּאִבָּא דְמַעְיהּוּן בְּהַהְוָא לִילְיא. וְדָא הוּא
דְכַתִּיב, אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ, כַּמָּה דָאָת אָמָר,** (בראשית 2:)

וְאַבְיוֹ שִׁמְרָא אַת הַדָּבָר.

**וְאַקְרוֹן סְרִיסִים וְדָאִי, בְּגַזְן לְחַכְּאָה לְשִׁבְתָּא
לְאַשְׁבָּחָא רָעוֹא דְמַאֲרִיהּוּן, דְכַתִּיב
וּבְחָרוּ בְּאַשְׁר חַפְצָתִי. מַאי בְּאַשְׁר חַפְצָתִי. דָא
זָוְגָא דְמַטְרוֹנִיתָא. וּמְחוֹזִיקִים בְּבָרִיתִי, כְּלָא חָד,
בְּבָרִיתִי סְתִּים. זָכָא חִילְקָה דְמָאוֹן דְאַתְקָדְשׁ
בְּקָדוֹשָׁה דָא, וַיַּדְעַ רֹזֵא דָא.**

**וְאַוְתָּם חֶבְרִים שִׁיּוֹדָעִים סָוד
זֶה, מְכוּנוֹם לְבָם לְאמֹנָת
רְבוּנָם, וּמִתְּבָרְכִים בְּפָרִי
מַעְיָהָם בָּאוֹתוֹ הַלִּילָה. וְזֶה
שְׁכַתּוֹב אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ, כְּמוֹ
שְׁנָאָמָר וְאַבְיוֹ שִׁמְרָא אַת
הַדָּבָר.**

**וּנְקָרָאים סְרִיסִים וְדָאִי,
בְּשִׁבְיל לְחַכּוֹת לְשִׁבְתָּה לְמִצְאָה
אַת רְצֹן רְבוּנָם, שְׁכַתּוֹב
וּבְחָרוּ בְּאַשְׁר חַפְצָתִי. מַה זֶה
בְּאַשְׁר חַפְצָתִי? זֶה זָוְגָא
הַגְּבִירָה. וּמְחוֹזִיקִים בְּבָרִיתִי,
הַכָּל אָחָד. בְּבָרִיתִי סְתִּים.
אֲשֶׁרִי חִילְקוּ שֶׁל מַי
שְׁמַתְקָדְשׁ בְּקָדְשָׁה הַזֶּה וַיַּדְעַ הַסּוֹד הַזֶּה.**

ספר אור הוהר (עמוד 180)

**קג) אף שלא יבין מכל האותיות והtabot עצמן הן המרכיבה הרובבת צורות הקדושים
וروحניות**

וכבר אמרו בתנא רבי אליהו שאפלו קרא כל היום פסוק ואחות לוطن תמנע הוא בין עולם הבא,
וحتעם כי אותיות וtabot הם יעורו רוחניותם ונמס יהיה תועלת עצום בהרכבתם וכל פעם يولיד
אור חדש לפי מצב העולמות וצروف לשם המיחדר אשר שלט ברגע שהוא באנו כי הקורא בתורה
בכל מקום אף שלא יבין מכל האותיות והtabot עצמן הן המרכיבה הרובבת צורות הקדושים
וروحניותם.

**קד) לחן בעדרנו בಗלות המר היה מכל הקלפות ומכלול המקטרנים עליו לעסוק בחכמה
הגפלאה הזאת**

ולחן בעדרנו בಗלות המר היה מכל הקלפות ומכלול המקטרנים עליו לעסוק בחכמה הגפלאה הזאת זה
לשונו הרב היגאון מורהנו הרב רבי יצחק גיר צדק בעל הגנה אוצרות חיים ויצח חיים בחרקמת ספרו אשר
חבר וקראו רנו לישקב לויי חכמה ואת עטה בדורנו הדורות פריעים אין אלו יכולין לעמוד ולקיים בಗלות
המר היה אבל החכמה הזאת היא לנו עזיר וסעד ומגן לאלהו בלבב שלם באבינו שבשמיים וכו', ועתה
אנו רוחקים משאר עליון במזו שמרים בתוך החכיות מי יגון עליינו אם לא קריאה ולמוד מחכמה
העמיקה והגפלאה הזאת וכו' לכן למועד הקבלה הוא שמייה מעלה מכל הקלפות ומכלול המקטרנים
אפלו לא יוכל לנגן מילתה רתסידות.